

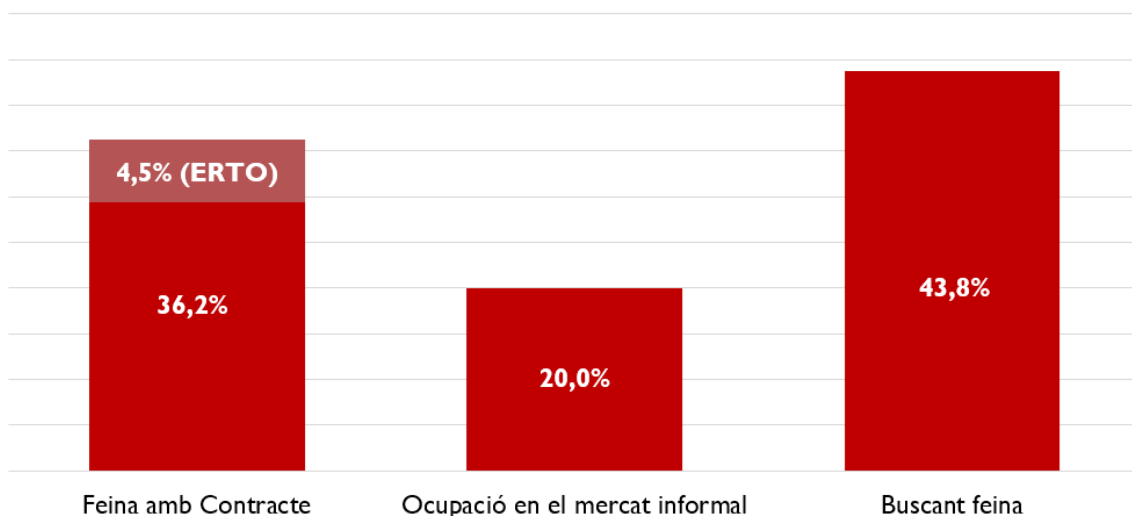
I de cada 4 famílies ateses per Càritas Barcelona tenen tots els seus membres sense feina

- 6 de cada 10 persones acompanyades per l'entitat no tenen una feina digna, sigui perquè no en tenen (43,8%) o perquè es veuen abocades a treballar en el mercat informal (20%)
- El 75% de les persones ateses que treballen han d'assumir més riscos d'exposició a la malaltia, ja que duen a terme feines que requereixen un grau de presencialitat més elevat
- Càritas Barcelona alerta que aquest fenomen és una mostra més de precarietat laboral, i demana que les entitats del Tercer Sector tinguin un paper destacat en la recerca i realització de noves polítiques actives d'ocupació i en la reducció de la bretxa digital

Barcelona, 30 d'abril de 2021 – Amb motiu de l'1 de maig, Dia Internacional dels Treballadors, Càritas Diocesana de Barcelona **ha posat de manifest l'elevada precarietat laboral de les persones en situació de més vulnerabilitat.** Segons la darrera EPA i **des de l'arribada de la COVID-19 l'augment de l'atur ha estat de 88.100 persones a Catalunya.** Actualment, les persones desocupades són 499.700, un 21% més que el primer trimestre de l'any passat.

L'informe [Tercera Onada de l'impacte de la crisi de la COVID-19 en les llars ateses per Càritas Diocesana de Barcelona](#), elaborat a partir de més de 600 enquestes realitzades a persones ateses per Càritas, apunta que **6 de cada 10 persones acompanyades per l'entitat no tenen una feina digna**, sigui perquè no en troben (43,8%), o perquè es veuen abocades a treballar en el mercat informal (20%). Així mateix, **el 25% de les famílies ateses per Càritas Barcelona tenen tots els seus membres sense feina.**

Situació Laboral de les persones ateses per Càritas Diocesana de Barcelona en edat de treballar (FEBRER 2021)

La pandèmia ha generat noves formes de precarietat laboral. Les persones han d'assumir més riscos d'exposició davant de la malaltia (**el 75% de les persones s'han vist abocades a assumir riscos per raons de feina**) o tenir conseqüències negatives en el cas de fer una quarantena (**el 70% de les persones no es pot permetre fer un confinament, ja que perdria la feina o es quedaria sense ingressos**). La majoria d'aquestes persones tenen feines precàries que majoritàriament estan relacionades amb el servei domèstic, la cura i l'acompanyament a menors, majors i dependents, o la venda ambulant, entre d'altres.

No tenir feina, o tenir una feina amb la qual no es poden cobrir totes les despeses suposa que **1 de cada 4 llars amb infants no pugui pagar la despesa escolar ordinària, que un 35% no pugui accedir a la medicació que necessita, o que un 48,5% famílies no puguin portar una alimentació adequada. Així mateix, aquesta situació provoca que el 49,8% de les famílies es trobi en apagada digital.** No disposar d'un dispositiu electrònic, de connexió a internet o dels coneixements suficients per dur a terme gestions telemàtiques ha provocat que el **41% de les persones ateses per Càritas hagi perdut alguna oportunitat formativa, i que un 30% hagi perdut alguna oportunitat laboral.**

“Tot i que les xifres d'ocupació laboral de les persones que atenem des de Càritas s'aproxima a la situació d'abans de la pandèmia, no és una situació òptima. **Fa un any ja alertàvem d'un mercat laboral inestable, generador d'exclusió social. No podem deixar-nos endur pel miratge de la suposada recuperació**”, afirma Dessirée Garcia, responsable del programa de formació i inserció laboral de Càritas Diocesana de Barcelona.

Així mateix, Garcia ha constatat que les feines considerades essencials, exercides majoritàriament en condicions precàries, no s'han vist reconegudes durant aquesta crisi, i que cal reivindicar el paper de les persones que tenen cura de persones o d'aquells que garanteixen que un espai estigui desinfectat. “Les mesures de protecció social dissenyades per pal·liar els efectes de la crisi no ha arribat a les persones que més ho necessiten, com tampoc ha passat amb el subsidi temporal previst per a les treballadores de la llar o l'ingrés mínim vital”, ha indicat.

Càritas Diocesana de Barcelona, conjuntament amb les altres entitats que conformen la plataforma [Església pel Treball Decent](#), alerta de la tendència a convertir els ERTOS en EROs, i que això pugui suposar un augment de l'atur de caràcter permanent. Per aquest motiu, reclamen impulsar noves polítiques actives d'ocupació a Catalunya, i **que el govern de l'Estat i el de la Generalitat aprofitin els fons que la Unió Europea destina a les polítiques actives d'ocupació.** Així mateix demanen que les entitats del Tercer Sector tinguin un paper destacat en la recerca i la realització de noves polítiques actives. Finalment, cal que l'administració impulsi **projectes enfocats a reduir la bretxa digital, un mur infranquejable per moltes persones en situació de vulnerabilitat.**